

Sygn. akt VII U 840/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy R. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznymi zapłatę składek

na skutek odwołania R. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 marca 2015 roku znak (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 840/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zmienił decyzję nr (...) znak (...) - (...) z dnia 7 listopada 2014 roku i stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. I. podlega ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od dnia 1 października 2009 roku do dnia 29 listopada 2010 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 30 listopada 2011 roku i od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku. Jednocześnie organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne:

- za kwiecień 2014 roku w kwocie 1 198,72 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł,
- za maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2014 roku w kwocie 2 247,60 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł,
- za wrzesień 2014 roku w kwocie 2 172,68 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. I. nie zgadzając się z nią i wnosząc o umorzenie składek za 2014 rok oraz nie obejmowanie ubezpieczeniem w tym okresie, gdyż podlegał w tym czasie ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Na rozprawie w dniu 25 marca 2016 roku wnioskodawca wskazał, że kwestionuje jedynie okres podlegania ubezpieczeniu w 2014 roku i za ten okres nie powinien opłacać składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Decyzją z dnia 7 listopada 2014 roku nr (...) organ rentowy stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. I. podlega ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 2 grudnia 2003 roku do dnia 31 maja 2004 roku, od dnia 1 października 2009 roku do dnia 29 października 2010 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 30 listopada 2011 roku i od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku (okoliczność bezsporna).

Powyższą decyzję organ rentowy skorygował wydając zaskarżoną decyzję z dnia 31 marca 2015 roku, którą zmienił decyzję z dnia 7 listopada 2014 roku i stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. I. podlega ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od dnia 1 października 2009 roku do dnia 29 listopada 2010 roku, od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 30 listopada 2011 roku i od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku. Jednocześnie organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne:

- za kwiecień 2014 roku w kwocie 1 198,72 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł,
- za maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2014 roku w kwocie 2 247,60 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł,
- za wrzesień 2014 roku w kwocie 2 172,68 zł oraz zdrowotne w kwocie 3 004,48 zł (okoliczności bezsporne).

Wnioskodawca ostatecznie zakwestionował zaskarżoną decyzję w zakresie w jakim rozstrzygała o obowiązku podlegania ubezpieczeniu społecznemu w roku 2014 roku i ustalała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia za ten okres.

Wnioskodawca od dnia 15 kwietnia 2014 roku rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego. Działalność tę zawiesił z dniem 30 września 2014 roku. Z tego tytułu osiągnął przychód w wysokości 1 113,96 zł i poniósł koszty uzyskania tego przychodu w kwocie 4 194,39 zł. Tym samym osiągnął stratę w wysokości 3 080,43 zł (k. 10, zeznania wnioskodawcy – k. 18v).

W związku z podjęciem działalności gospodarczej z dniem 15 kwietnia 2014 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 22 lipca 2015 roku stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników wobec wnioskodawcy od tej daty. Decyzja ta na skutek oddalenia odwołania wnioskodawcy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 8 lutego 2016 roku sygn. akt VII U 1534/15 stała się prawomocna (k. 11 akt VII U 1534/15).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody z dokumentów oraz zeznań wnioskodawcy. Wskazane w zeznaniu podatkowym wnioskodawcy dochody znalazły potwierdzenie w treści jego zeznań. Były także zgodne z doświadczeniem życiowym. Z tego względu dowody te należało obdarzyć wiarą w całości. W niniejszej sprawie nie ujawniono również okoliczności przeczących tymże dowodom. W pozostałym zakresie należy wskazać, że stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny pomiędzy stronami.

Odwołanie R. I. jako niezasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2015.121 j.t. ze zm.), osoby prowadzące działalność gospodarczą obowiązkowo podlegają ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia trwa – wedle art. 13 pkt. 4 w/w ustawy - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania.

Z brzmienia powyższych przepisów wynika, iż przymusem ubezpieczenia objęte są osoby, które stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 5 prowadzą działalność pozarolniczą. Definicja działalności pozarolniczej została przez ustawodawcę sformułowana w art. 8 ust. 6 ustawy. Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

- 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych;

2) twórcę i artystę;

3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:

a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

Ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2015.584 j.t. z późn. zm.) w art. 2 stanowi, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalni ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z punktu widzenia art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dla objęcia osoby obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej istotne znaczenie ma rozpoczęcie i zaprzestanie wykonywania działalności, o której mowa w wyżej wskazanych przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Na gruncie niniejszej sprawy koniecznym stało się wyjaśnienie znaczenia pojęcia „wykonywanie” działalności gospodarczej. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że chodzi tu o faktyczne wykonywanie działalności o cechach określonych w art. 2 ust. 1 w/w ustawy, czyli działalności zarobkowej, wykonywanej w sposób zorganizowany i ciągły. Zatem ocena, czy osoba wykonuje działalność gospodarczą należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 25.11.2005 r., I UK 80/05, OSNAPiUS 2006/19 – 20/309; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28.02.2006 r., III AUa 1082/05). Sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej, na gruncie omawianej ustawy, ma charakter deklaratoryjny – jego istnienie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności, ale stwarza domniemanie prawne, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być jednak obalone w drodze przeciwdowodu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezspornie wykazało, że R. I. prowadził działalność gospodarczą w okresie od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku. Co prawda nie wypracował zysku w tym okresie, jednak nie jest to warunek konieczny do stwierdzenia, że wykonywanie działalności gospodarczej miało miejsce. Wnioskodawca osiągnął w tym czasie przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 4 194,39 zł, co wskazuje na zarobkowy charakter tej działalności.

Należy także podnieść, że obowiązujące regulacje prawne nie pozwalają na umorzenie należności z tytułu składek w takim jak zaistniały stanie faktycznym. Brak wypracowania przez ubezpieczonego zysku i osiągnięcia dochodów obecnie nie stanowi bowiem takiej podstawy.

Odnosząc się do zarzutu wnioskodawcy dotyczącego podlegania w spornym okresie ubezpieczeniu społecznemu rolników należy podnieść, że w związku z podjęciem omawianej działalności gospodarczej, wnioskodawca został od dnia 15 kwietnia 2014 roku wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 22 lipca 2015 roku. Decyzja tą Sąd w niniejszej sprawie jest związany i nie może ona zostać skutecznie podważona. Od dnia 15 kwietnia 2014 roku wnioskodawca nie podlegał zatem ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Jeżeli chodzi o wniosek odwołujący o umorzenie składek na ubezpieczenia społeczne należy podnieść, że zaskarżona decyzja nie rozstrzygała tej kwestii i wobec tego nie mogła być ona przedmiotem niniejszego postępowania. Nie ma jednak żadnych przeszkód ku temu, aby wnioskodawca zwrócił się do organu rentowego ze stosownym wnioskiem w tym przedmiocie.

Mając na uwadze powyższe odwołanie R. I. jako niezasadne podlegało oddaleniu, a zaskarżoną decyzję należało uznać za słuszną.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.